

בית דין אזרחי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 29316-05-11

לפני:

כב' השופטת דגית ויסמן
נציג ציבור (עובדים), מר מוחמד מנסור
נציג ציבור (מעסיקים), מר יצחק גליק

התובעת[שם התובעת]
ע"י ב"כ עו"ד ישראליהנתבעתאינטגרל תעשיות בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד לייבופסק דין

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7 1. התובעת בהליך זה היא אחייניתו של מר [שם התובעת] ז"ל (להלן – המנוח) והיא
- 8 באה בנעליו כיורשתו היחידה, לאחר שהמנוח הלך לעולמו ביום 20.8.12.
- 9
- 10 2. רקע עובדתי:
- 11 א. המנוח עבד אצל הנתבעת, העוסקת בתחום המחשבים, מיום 26.3.00.
- 12 ב. החל מיום 3.1.2010, המנוח נעדר מהעבודה והמציא לנתבעת אישורי מחלה
- 13 עד יום 2.2.10.
- 14 ג. הנתבעת שילמה למנוח דמי מחלה עד סוף חודש פברואר 2010.
- 15 ד. אישורי המחלה שהמנוח מסר לנתבעת צורפו לתצהיר של מר קידר, המצהיר
- 16 מטעם הנתבעת ומהם עולים הפרטים הבאים:
- 17 (1) אישור מחלה ראשון ל – 4 ימים (3-6.1.10) בשל מתח ר – arthralgia
- 18 (כאב פרקים);
- 19 (2) אישור מחלה מיום 14.1.10, לשמונה ימים (7-14.1.10) בגין spur
- 20 calcaneal (דורבן);
- 21 (3) אישור מחלה מיום 15.1.10 לחמישה ימי מחלה (15-19.1.10), בגין
- 22 tenosynovitis (דלקת בגיד) ברגל שמאל.

1 מתוך 12

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 29316-05-11

- ה. ביום 31.5.10 הנתבעת שלחה אל המנוח מכתב בנוסח הבא (נספח נ/1)
- לתצהיר קידר, העד המטעם הנתבעת):
- 1" ביום 3.1.10 יצאת לחופשת מחלה שנמשכה עד ליום 2.2.10, על פי אישורים רפואיים שהמצאת לנו.
2. מסיבות השמורות עמד לא התייצבת לעבודה לאחר תום חופשת המחלה כאמור, לא המצאת אישורי מחלה נוספים (למרות בקשות שהועברו אליך) ואף ניתקת כל קשר טלפוני או אישי עם מי מטעם החברה. אנא נעשה לחברה פנייה או שתיים באמצעות 'שליחים' מטעמך, אך לא ברור מה היתה מטרת הפניות ומכל מקום וכאמור – עד היום לא התייצבת לעבודה ולא ביקשת לעשות כן.
3. לפיכך, אין לנו אלא להבין שהחלטת לנטוש את העבודה ולהתפטר על כל המשתמע מכך.
4. הריני לאשר כי תקופת עבודתך בחברה היתה מיום 26.3.00 ועד ליום 27.5.00, כאשר בתקופה שמיום 3.2.00 ועד ליום סיום העבודה שהיתה בחופשה ללא תשלום."
3. ההליך והעדויות
- א. התביעה הוגשה ביום 17.5.11 על ידי המנוח. המנוח לא התייצב לשיבת הקד"מ, אך הגיש תצהיר עדות ראשית (ביום 16.4.12). תצהירו של התובע היה קצר ודל בפרטים. להלן ציטוט הסעיפים בהם טענות עובדתיות (בשונה מטיעונים משפטיים; כל הטעויות במקור – T.1):
- 2" עבדתי אצל הנתבעת כמתכנת מחשבים במשך 10 שנים וחודשיים, מיום 26.3.00 ועד ליום 27.5.10, שבו אירעה לי תאונת עבודה ו/או מחלה בנסיבות של אילוצי עבודה ותנאי עבודה במסגרת עבודתי אצל הנתבעת.
3. נסיבות הפיטורין וקיפוח זכויות עבודה
- א. ביום 21.6.10, פוטרתי מעבודתי בנסיבות בהן סבלתי קשות ממחלת דורבן ברגליי, מה שלא אפשר לי ללכת וממלא לא לעמוד על רגליי וכן סבלתי ממחלת נפש שמנעה ממני המשך עבודה.
- ב. מחלת הנפש שפקדה אותי, שהתאפיינה בדיפרסיות או דיכאוניות שתקפו אותי ולה חלכו וגברו עם חלוף הזמן עד כי הגעתי לנסיבות התאבדות ולכן הובהלתי לבית חולים יוולפסון לקבלת טפלים רפואיים דחופים, מה שמנע ממני להגיע לעבודה. עד היום אני מצוי בטיפול פסיכיאטריים.
- ג. נסיבות מחלת הנפש נובעות גם מכך, שאני נדרשת לקום לעבודתי בשעה 4:30 בבוקר ובגלל מחלת הדורבן ברגליי, לא יכולתי ללכת לעבודה ולכן ביקשתי לעבוד מהבית אך הממונים עלי אצל המעבידה דחו אותי וכתבו לי מכתב כאילו נטשתי את העבודה. כמו כן הממונים עלי יצרו לי תנאי עבודה קשים, שכן עבדתי במקום ללא חלון לאורור בתנאי רעש חזק וללא מזגן, מה שפגע ברמת התפקוד שלו.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 29316-05-11

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
4. בנוסף, לא קיבלתי זכויות עבודה כמתחייב בחוק המגיעות לו
כמפורט להלן:
- א. תשלום שכר בגין תקופת אי ההודעה המוקדמת
אני זכאי לתשלום שכר בעד התקופה של ההודעה המוקדמת,
שכן המעביד פיטר אותי לאלתר ולכן עליו לשלם שכר בסך
של 5,500 ₪.
- ו. אי תשלום הפרשה לקופת גמל או קופת פנסיה
היה על המעביד להפריש לי או לשלם עבורי בגין קופת גמל
ו/או קופת פנסיה אבל הלה בניגוד לחוק לא עשה כן.
אני טוען כי מגיע לי בגין רכיב זה סכום מוערך של 25,000 ₪
לפי הפרשה של 6% לחודש שהיה אמור הנתבע להפריש."
- לתצהירו של המנוח צורפו תעודות רפואיות שונות. למעט ממצא
צילום רנטגן מיום 7.1.10 (המעיד על "דורבן"), כל שאר התעודות הן
מיום 1.7.10 ואילך.
- ב. התיק נקבע לשיבת הוכחות ביום 4.2.13, אך יום לפני ישיבת ההוכחות
הודיע ב"כ התובעת כי המנוח נפטר. יובהר כי בשלב זה בתיק היו מצויים
תצהירי עדות ראשית של שני הצדדים.
- ג. ביום 23.4.13 הודיעה התובעת כי היא אחייניתו של המנוח והיורשת שלו, על
פי צוואה וכי היא מעוניינת בהמשך ההליך.
- ד. בהתאם, כתבי הטענות תוקנו ובקשת הנתבעת לסילוק התביעה החדשה על
הסף נדחתה.
- ה. בהחלטה מיום 2.7.13 נקבע כי חרף דחיית הבקשה לסילוק על הסף, נוכח
הקשיים הראייתיים עליהם הצביעה הנתבעת בבקשתה ובשים לב לכך
שבתיק מצויים תצהירי עדות ראשית של הצדדים, על הצדדים להתייצב
לתזכורת.
- ו. בתזכורת הודיעה התובעת כי היא מבקשת שהתיק ישמע עד סופו וכן שגם
אמו של המנוח תעיד. הבקשה התקבלה, אך בסייג כי אין בכך היתר לשינוי
חזית או המצאת ראיות חדשות. בהתאם, ניתנה אפשרות גם לנתבעת להגיש
תצהיר משלים מטעמה.
- ז. בסופו של יום בתיק בית הדין מצויים תצהיר המנוח ותצהירי הנתבעת
שהוגשו עובר למועד ישיבת ההוכחות המקורית וכן תצהירה של התובעת,
אמו של המנוח ותצהיר משלים של מר צבי קידר, מנהל הנתבעת (להלן –
קידר).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 29316-05-11

- 1 מטעם הנתבעת הוגש גם תצהירו של מר וסכולוד ברמן, מנהל מחלקת פיתוח
2 בנתבעת, שהיה ממונה ישיר על המנוח (להלן – ברמן).
3
4 ח. ביחס לעדויות שנשמעו, ראוי להתייחס בנפרד לעדותה של אמו של המנוח,
5 שלא שלטה בשפה העברית. למרות זאת, לא הוזמן מתורגמן בלתי תלוי.
6 בקשת התובעת כי מתמחה ממשד ב"כ התובעת יתרגם את העדות נדחתה
7 וכיוון שהובהר כי התרגום יתמצה בהבחרת מושגים ולא בתרגום מלא של
8 הדברים, הותרה עזרתו של המתמחה. יחד עם זאת, הובהר כי אם המותב
9 יתרשם כי העדה אינה מבינה כלל את השאלות ואינה מסוגלת להביע את
10 עצמה בצורה ברורה בשפה העברית, החקירה הנגדית תופסק על מנת
11 שתמשך במועד אחר בממצעות מתורגמן בלתי תלוי.
12
13 בסופו של דבר, עדות אמו של המנוח נשמעה על ידי המותב, אך בהתחשב
14 בכך שכמעט כל שאלה שהוצגה לעדה תורגמה לה באמצעות המתמחה
15 ממשד ב"כ התובעת, קשה לייחס לעדות זו משקל משמעותי.
16
17 ט. מעבר לכך מצאנו להעיר כהערה כללית, כי התקשינו לקבל את העדויות
18 מטעם התביעה, באשר רובן ככולן עדות מפי השמועה, כאשר העדות
19 (התובעת ואמו של המנוח) מסרו בעיקר דברים שהמנוח אמר להן. זאת
20 בשונה מעדי הנתבעת שהעידו על הדברים מידיעה אישית. ויזכר כי מדובר
21 בשתי עדות שלא התגוררו עם המנוח בזמנים הרלוונטיים (עמוד 11
22 לפרוטוקול, שורות 2-5, עמוד 15, שורות 6-1).
23
24 זאת ועוד, גם בנושאים שהיו אמורים להיות בידיעה אישית של עדות
25 התביעה, העדות לא היתה משכנעת. כך למשל, שתי העדות העידו כי הן אלה
26 ששלחו את אישורי המחלה של המנוח לידי הנתבעת בפקס (ר' בעדות אמו
27 של המנוח בעמוד 11 לפרוטוקול, שורות 16-28 ובעדותה של התובעת בעמוד
28 16, שורות 26-31).
29
30 מבלי לחדרש למחלוקת בין הצדדים בעניין זה (הנתבעת טענה כי המנוח
31 עצמו שלח את אישורי המחלה בדוא"ל), אם אכן העדות שלחו את
32 האישורים, הדעת נותנת כי המקור היה נשאר בידיהן או שיכלו להציג
33 אסמכתא למשלוח. דברים אלה נכונים במיוחד ביחס לאם, שטענה ששלחה
34 את האישורים בפקס. העובדה שלא הוצגו האישורים המקוריים או

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 29316-05-11

- 1 אסמכתאות למשלוח לנתבעת (על ידי העדות ולא עד ידי המנוח), פוגמת
2 במשקל עדות התביעה.
- 3
4 י. הערה פרוצדורלית אחרונה נעיר ביחס לסיכומי התובעת, אליהם צורפו
5 מסמכים רפואיים רבים. כיוון שעל פי הדין, אין מקום להוספת מסמכים או
6 ראיות לסיכומי הצדדים, לא מצאנו להתייחס למסמכים אלה וההכרעות
7 בתובענה זו ניתנות על יסוד הראיות בתיק.
- 8
9 4. התובעת ביקשה לקבל את האמור בתצהירו של המנוח בנימוק שהמנוח לא תכנן
10 שלא להיחקר על תצהירו או להמנע מכך, כך שהאמת גלומה בתצהירו ויש לתת לו
11 משקל נכבד. לא נוכל לקבל טיעון זה. השאלה מתי יתקבל תצהירו של אדם שנפטר
12 ושלא נחקר על תצהירו נדונה בפסיקה לא אחת והכללים בעניין זה ידועים וברורים:
13
14 "ככלל, תצהיר מוגש במהלך המשפט כתחליף לעדות ראשית, כראיה
15 לכאורה לאמיתות תוכנו, אך זאת בכפוף לזכות החקירה הנגדית של
16 המצהיר בידי הצד שכנגד. בלא חקירה על התצהיר, נחשב תוכנו של
17 התצהיר לעדות שמיעה, ככל שהוא מובא להוכחת אמיתות תוכנו.
18 לפיכך, תצהיר שניתן מפי עד שנפטר בטרם נחקר נחשב עדות שמיעה
19 (רע"א 7953/99 פילבר נ' המרכז הרפואי שערי צדק, פ"ד נד(2) 529,
20 533 (2000) (להלן: ענין פילבר); יעקב קדמי על הראיות חלק שני 921
21 (2009) (להלן: קדמי))."
22 (רע"א 8493/06 עזבון המנוח ציון כהן ז"ל נ' הבנק הבינלאומי
23 הראשון לישראל בע"מ, 17.10.10 ור' גם רע"א 3810/12 הפניקס
24 הישראלי חברה לביטוח בע"מ נ' עזבון המנוח מאיר יחזקאל ז"ל,
25 8.7.12).
- 26
27 אמנם לכלל זה נקבעו חריגים, אך התובעת לא הצביעה ולו על חריג אחד המתקיים
28 בעניין שלפנינו ואף אנו לא מצאנו כי התקיים חריג כאמור.
- 29
30 בסיכומי התובעת היא הפנתה לנפסק בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בל אביב
31 בת"פ 10291-01-12 (מדינת ישראל נ' צירני ואח'), 31.3.14. אין באותה הכרעת דין
32 להועיל לתובעת, באשר שם מדובר היה בעד שנפטר לאחר שב"כ הנאשמים חקרו את
33 העד במשך ישיבות ארוכות. בנוסף ראוי לציין כי הכרעת הדין עומדת לערעור בפני
34 בית המשפט העליון ואחד הנושאים שיעמדו בערעור הוא שאלת המשקל שיש לייחס
35 לעדותו של עד מדינה נפטר, טרם שחקירתו הנגדית הושלמה.
- 36
37 מדברים אלה גם עולה כי אין כל יסוד לטענת התובעת כי יש לייחס לתצהירו של
38 המנוח משקל מיוחד.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 29316-05-11

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
  - 22
  - 23
  - 24
  - 25
  - 26
  - 27
  - 28
  - 29
  - 30
  - 31
  - 32
  - 33
  - 34
  - 35
  - 36
  - 37
5. על רקע כל הדברים שתוארו לעיל נפנה לבחון את המחלוקות בין הצדדים.
- על מנת להכריע בשאלת זכאותו של המנוח לפיצויי פיטורים ולתמורת הודעה מוקדמת, יש לבחון את נסיבות הפסקת העבודה.
6. הן בכתב התביעה והן בתצהירי התובעת ואמו של המנוח, נטען כי התובע פוטר ביום 21.6.10. למעשה, התיאור העובדתי שהובא בתצהירים אלה זהה לתיאור שהובא בתצהירו של המנוח ואשר הובא לעיל.
7. על פי המתואר בתצהירו של קידר, המנוח לא הגיע לעבודה לאחר יום 3.1.10, הוא שלח שלוש תעודות מחלה ולאחר מכן הקשר עמו נותק. לאחר כארבעה חודשים מיום חופשת המחלה (חמישה חודשים לאחר העדרותו של התובע) וכיוון שבכל אותה תקופה המנוח לא יצר קשר ולא ענה לפניות של הנתבעת, הנתבעת הגיעה למסקנה שהתובע נטש את העבודה ושלחה לו את המכתב מיום 31.5.10.
- לאמור לעיל ברמן חוסיף בתצהירו, כי המנוח אמר לו לא פעם שהוא מבקש לעבוד מהבית, אך הדבר היה בלתי אפשרי. לאחר שברמן סירב לבקשת המנוח, זה הפסיק לדבר עם ברמן. ברמן גם העיד שהתובע המשיך לבקש לעבוד מהבית גם לאחר שהפסיק להגיע לעבודה וזאת עשה באמצעות אדם שלישי בשם אלכס פיינגולד. ברמן מסר למנוח, באמצעות אותו אלכס, שהתובע מתבקש לחזור לעבוד כי הנתבעת זקוקה לשירותיו, אך המנוח סרב והתעקש שיאפשרו לו לעבוד מהבית.
8. עדות אמו של המנוח לגבי מועדים ולגבי נסיבות הפסקת העבודה של המנוח היתה מבולבלת ולא ניתן לחלץ ממנה פרטים משמעותיים. כך למשל, היא העידה שהמנוח סיים לעבוד כבר בחודש מרץ - עובדה שאינה מתיישבת עם טענת פיטורים בחודש יוני (עמוד 13 לפרוטוקול, שורה 26).
9. על פי עדות התובעת בחקירתה הנגדית, המנוח עבד מהבית או המתיך בבית לקבל אישור לעבודה מהבית, ואז פוטר (עמוד 16 לפרוטוקול, שורות 8-10):
- "... הוא לא רצה לאבד את העבודה, הוא רק חיכה שיתנו לו אישור לעבוד בבית תקופה כלשהי עד שישתדר עם הרגליים, זה מה שהוא סיפר, אחרי שהוא קיבל את המכתב הוא נכנס ממש לדיכאון..."
- ובהמשך (בעמוד 17, שורות 16-19):

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 29316-05-11

- 1 "הוא היה מסביר שהוא מחכה לאישור שהוא יעבוד בבית זמן מסוים והוא
- 2 מזמן ביקש לעבוד בבית ולזה הוא חיה. כולנו ישבנו וחיכינו שהוא יקבל את
- 3 האישור, נאמר לו שהוא לא יקבל שכר כמו שהוא קיבל כשהגיע לעבודה אלא
- 4 שכר יותר נמוך והוא הסכים לזה."
- 5
- 6 הטענה לפיה התובע עבד מהבית ואז נשלחה לו הודעה על הפסקת עבודה, היא טענה
- 7 עובדתית שאין לה זכר בכתב התביעה ואף בתצהירו של המנוח היא אינה נזכרת.
- 8 טענה זו אינה מתיישבת עם העובדה שלתובע לא שולם שכר לאחר חודש ינואר 2010.
- 9 הגם שלא מצאנו לייחס משקל לאמור בתצהירו של המנוח, העובדה כי גרסה
- 10 עובדתית חדשה, לפיה המנוח עבד מהבית בין ינואר למאי (מועד פירוטיו הנטענים)
- 11 עלתה לראשונה רק מפי התובעת ואמו של המנוח, מעוררת תמיהות ונדרש חיזוק
- 12 ראייתי כלשהו על מנת לקבלה. לא מצאנו ראיה שתתמוך בגרסה חדשה זו.
- 13
- 14 נחפך הוא – העובדה כי למנוח לא שולם שכר בגין תקופה זו וגם לא נתבע שכר בגין
- 15 תקופה זו, גם לא בחייו של המנוח, אינה מתיישבת עם הטיעון לגבי עבודה מהבית.
- 16
- 17 10. למרות שאמו של המנוח העידה שראתה את בנה עובד מהבית, לא שוכנענו שחלק זה
- 18 של עדותה משקף את הדברים כהוייתם. עדותה של אמו של המנוח בנושא זה לא
- 19 היתה משכנעת, וזו בלשון זהירה. כך למשל, אמו של המנוח העידה ששמעה את
- 20 שיחותיו של המנוח בטלפון עם נציגי הנתבעת, למרות שהעידה שהשיחות לא היו "על
- 21 ספיקר". כך שברור שלא יכלה לשמוע את תוכן (עמוד 12 לפרוטוקול, שורות 18-26).
- 22 בנוסף, אמו של המנוח גם לא ידעה להסביר את הטענה כי התובע היה מחובר מביתו
- 23 למחשבי הנתבעת (עמוד 14 לפרוטוקול, שורות 15-19).
- 24
- 25 ואכן בשלב מסוים של העדות, אמו של המנוח הודתה כי "אני לא מבינה מה הוא
- 26 עשה שם, נכון, אבל הוא אמר שהוא עובד במחשב..." (עמוד 13 לפרוטוקול, שורות 5-
- 27 6). היינו – אין לה כל הבנה או ידיעה כי התובע עבד עבור הנתבעת בבית, למעט
- 28 העובדה שבנה אמר לה שבכך הוא עוסק.
- 29
- 30 הסברא לפיה ייתכן שהמנוח עסק בעניינים אחרים מוצאת חיזוק בעדותה של
- 31 התובעת לפיה המנוח עסק בסחר באינטרנט (עמוד 15 לפרוטוקול, שורות 24-25).
- 32
- 33 11. נזכיר שעדי הנתבעת העידו באופן ברור וחד משמעי שבשום שלב המנוח לא עבד
- 34 מהבית, לא ניתן היה לבצע את עבודתו של המנוח בבית, כי מדובר היה בעבודת צוות
- 35 צמודה וכי מחשבי הנתבעת כלל אינם נגישים לעובדים מהבית (רי עדותו של קידר

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 29316-05-11

- 1 בעמוד 21 לפרוטוקול, שורות 21-4 ועדותו של ברמן בעמוד 29, שורות 22-18, עמוד
- 2 30 שורה 5, 19-16, עמוד 31, שורות 17-13).
- 3
- 4 12. לסיכום האמור לעיל, נדחית הגרסה לפיה המנוח עבד מהבית מחודש פברואר או
- 5 ינואר ועד שקיבל את המכתב מסוף מאי 2010.
- 6
- 7 שוכנענו בגרסת הנתבעת כי המנוח לא התייצב בעבודה מינואר 2010. תחילה שלח
- 8 אישורי מחלה ולאחר מכן, לא התייצב לעבודה כאשר מעת לעת, כשהיה איתו קשר,
- 9 חזר על הדרישה לעבוד מהבית – דרישה אליה הנתבעת לא רצתה ולא יכלה להיעתר.
- 10 משכך, המנוח ניתק קשר עם הנתבעת.
- 11
- 12 חיזוק למסקנה זו אנו מוצאים בעדותו המהימנה והישירה של ברמן לפיה: "...
- 13 התגובה שלו היתה כמו אצל ילד, ילד קטן שהוא חשב שכולם רוצים לעשות משהו
- 14 נגדו, ואני הבנתי שמשהו לא בסדר איתו ולא רציתי להכנס בפנים" (עמוד 29, שורות
- 15 11-12). עדות זו מתיישבת עם האמור בחוות דעת רפואית מיום 5.12.10 שצורפה
- 16 לתצהירי התביעה ולפיה: "התנהלותו סביב התקופה האחרונה בחברה בה עבד הינה
- 17 התנהלות בלתי בשלה, בלתי אחראית. הוא למעשה מנסה להכתיב למקום העבודה
- 18 שלו את התנאים. קיים הסיפור של כאבי הרגליים, בעטיים הוא מחליט שהוא יקבע
- 19 למקום עבודתו את התנאים ואת סביבת העבודה. ... מן ההשתלשלות מדובר בדבר
- 20 עם הפרעת אישיות נרסיסטית שמנסה לקבוע את חוקי העבודה, סביבת העבודה
- 21 ותנאי העבודה, ואינו מבין שכעובד עליו להתאים עצמו למסגרת, ולא לקבוע חוקים
- 22 חדשים".
- 23
- 24 הדברים גם מתיישבים עם עדותה של התובעת, לפיה המנוח מסר לקרובות משפחתו
- 25 כי הוא ממתין לאישור לעבוד מהבית.
- 26
- 27 13. מכלול הראיות מצביע על כך שהמנוח רצה לעבוד מהבית וכאשר נענה בסירוב,
- 28 החליט שהוא ישאר בבית עד שהנתבעת תתיר. תחילה שלח אישורי מחלה, לאחר
- 29 מכן או אולי במקביל, שלח שליחים שיידברו עם מנהליו כי יתירו לו לעבוד מהבית
- 30 ובסופו של דבר ניתק קשר. על רקע חוות הדעת הפסיכיאטרית, סביר להניח כי
- 31 המנוח סבר כי בסרובו להתייצב לעבודה, יכפה על הנתבעת את התנאים שדרש
- 32 (עבודה מהבית).
- 33
- 34 כלומר, למעשה המנוח עזב את העבודה ולא שב אליה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 29316-05-11

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
  - 22
  - 23
  - 24
  - 25
  - 26
  - 27
  - 28
  - 29
  - 30
  - 31
  - 32
  - 33
  - 34
  - 35
14. לאור כל האמור לעיל, נדחית התביעה לפיצויי פיטורים ולתמורת הודעה מוקדמת, ככל שהיא נסמכת על הטענה כי המנוח פוטר מעבודתו.
15. מכאן נעבור לבחינת הטענה החלופית בנוגע לזכאות לפיצויי פיטורים, והיא שהמנוח התפטר מעבודתו והוא זכאי לפיצויי פיטורים לפי סעיף 11(א) או 6 לחוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג - 1963 (להלן – חוק פיצויי פיטורים).
- בחקשר זה ראוי להעיר כי קבלת טענות התובעת על יסוד הטיעון לפיו המנוח התפטר, משמעה מניח וביה דחיית התביעה לתמורת הודעה מוקדמת, באשר עובד המתפטר מעבודתו הוא שאמור ליתן הודעה מוקדמת להתפטרותו ולא להיפך.
16. על פי ההלכה הפסוקה, אין לטעון טענות חלופיות וטענה כי עובד פוטר או התפטר היא טענה מסוג זה. יחד עם זאת, לכלל זה נקבעו סייגים וזאת כאשר ההתרחשות העובדתית אינה ברורה (בר"ע (ארצי) 1246-07-13 **פלד** – **אלחרר**, 8.7.13 והפסיקה המוזכרת שם).
- במקרה שבפנינו, לכל אורך ההליך נטען מטעם התביעה כי המנוח פוטר. כלומר, על פני הדברים, אין מדובר במערכת עובדות הניתנת לפרשנות משפטית לכאן או לכאן. זאת ועוד, תנאי לקביעה לפיה עובד זכאי לפיצויי פיטורים על פי סעיף 6 או 11(א) לחוק פיצויי פיטורים, נדרשת הודעת התפטרות שבה העובד ציין את סיבת עזיבתו את העבודה (ר' הנפסק בע"ע 26706-05-11 **שבתאי חיים** - **טכנובר בע"מ**, 10.6.13 לעניין סעיף 11(א) והנפסק בע"ע (ארצי) 1214/02 **שיטריט** – **סטופ אש בע"מ**, פד"ע לח 838 (2003) לעניין סעיף 6).
- בעניינו של המנוח אין כל ראיה לכך שהמנוח מסר הודעה על עזיבת העבודה שבה נימק את צעדו. נהפוך הוא – מהראיות עולה כי המנוח זנח את העבודה, ניתק קשר עם נציגי הנתבעת ולא מסר כל סיבה לאי התנייצבותו לעבודה (עובדה שהביאה בסופו של יום את הנתבעת לשלוח אליו את המכתב נ/1).
- ממילא, משלא ניתנה הודעת התפטרות ולא נמסרה סיבה להתפטרות, לא התאפשר לנתבעת לתקן את תנאי העבודה (אם מדובר בהתפטרות בנסיבות המנויות בסעיף 11(א)) או למצוא למנוח תפקיד התואם את מגבלותיו הרפואיות (אם מדובר בהתפטרות על פי סעיף 6).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 29316-05-11

17. למעלה מהצורך נציין כי גם לגופם של דברים, לא שוכנענו כי נסיבות הפסקת עבודתו של המנוח מזכות בפיצויי פיטורים.
- א. ביחס לזכאות על פי סעיף 11(א), נטענו טענות כלליות של קימה בשעה 30:4, אך כיוון שאין כל ראיה לגבי שעת תחילת העבודה אצל הנתבעת, לא ברור מהו הקשר בין העובדה שהתובע התעורר בשעה זו ובין תנאי העבודה.
- עוד נטען כי בחדרו של התובע לא היו תנאים נוחים. אמו של המנוח אשרה שהתמונות שהנתבעת הציגה הן אכן חדרו של המנוח בעבודה (עמוד 13 לפרוטוקול, שורות 14-19), ומעיון באותן תמונות לא ברורה הטענה בדבר תנאים לא הולמים. מדובר בחדר עבודה שבו מחשב ופינת עבודה (שולחן וכסא), מזגן ומדפים עליהם ספרות (ככל הנראה, ספרות מקצועית). בעניין זה אנו מקבלים את עדותו המהימנה של ברמן לפיה: "ספציפית העבודה שלו הוא צריך לחשוב, לחשוב ולשבת מול מסך ולכתוב. וזה קשה מאד. כמה שעות לחשוב מול מסך זה עיניים, זה כאבים בראש, שם היה מיזוג אויר והיה נעים והיה שקט מוחלט, בגלל שדלת היתה סגורה כל הזמן." (עמוד 31 לפרוטוקול, שורות 1-3). כלומר, בניגוד לעובדים אחרים, כיוון שעבודתו של התובע הצריכה מחשבה ופיתוח, הוא קיבל חדר משלו עם תנאים שיאפשרו לו לעבוד בריכוז ובשקט. אנו מתקשים לראות במה תנאים מעין אלה מהווים תנאי עבודה שאין לצפות שעובד ימשיך לעבוד בהם, כדרישת סעיף 11(א) לחוק פיצויי פיטורים, וזאת במיוחד לאחר שראינו את תמונות חדרו של המנוח בעבודה אצל הנתבעת.
- ב. ביחס למצבו הרפואי של המנוח והקשר הסיבתי לעבודתו, ראוי לציין את הנקודות הבאות שהצטרפותן שוללת קשר סיבתי בין התפטרות (ככל שהיתה) ובין מצבו הרפואי של המנוח:
- (1) התעודות הרפואיות הסמוכות לעבודתו בפועל של המנוח אצל הנתבעת (מיואר 2010) הן בעניינים אורתופדיים. בהתחשב בכך שהוצגו תמונות לפיהן התובע עבד בישיבה, אנו מתקשים לראות כיצד מצב רפואי של דורבן ברגל מצדיק התפטרות בדין מפורט בשל מצב רפואי וממילא עניין זה גם לא הוכח על ידי התביעה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 29316-05-11

- (2) הוצגו אישורים ומסמכים הרפואיים רבים אשר עוסקים במצבו הנפשי של המנוח - המסמך המוקדם ביותר הוא מיוני 2010, כשבעה חודשים לאחר שהמנוח הפסיק להתייצב בעבודה וכחודש לאחר שהתבעת שלחה לתובע את המכתב מ/1. חלוף הזמן מטיל סימני שאלה לגבי הקשר הסיבתי בין המצב הרפואי ובין נסיבות ההתפטרות (ככל שהיתה) וגם בעניין זה, אין הסבר בראיות התביעה לנושא.
- (3) בחוות דעת רפואית מיום 5.12.10 נקבע במפורש: "אין כל גורמים בעבודתו שגרמו למצבו הנפשי... אין כל קשר בין תנאי עבודתו למחלתו!!! (ההדגשה וסימני הקריאה במקור – ד.ר.). דברים אלה מדברים בעד עצמם.
18. הנושא האחרון אליו נדרש הוא התביעה לדמי גמולים לפנסיה. עניין זה נשמש מסיכומי התובעת, והוא גם אינו נזכר בסיכומי התשובה (למרות שהתבעת התייחסה להשמטה זו במסגרת סיכומיה). על כן ניתן לראות בתובעת כמי שזנחה את הטענות ברכיב תביעה זה.
- גם לגופם של דברים, התביעה ברכיב זה לא הוכחה. מתלושי השכר שהוצגו עולה כי המנוח בוטח בחברת הביטוח מגדל ונזכו משכרו 5%. אין בראיות או בטיעון המשפטי העולה מכתבי הטענות כל הסבר למקור הנורמטיבי לביטוחו של המנוח בביטוח פנסיוני, לא הוברר מהו תחום עיסוקה של התבעת ומהם ההסכמים הקיבוציים או צווי ההרחבה החלים עליה. על כן המסקנה המתבקשת היא כי הטענה לפיה היה על התבעת לשאת ב- 6% משכרו של המנוח כדמי גמולים נטענה בעלמא ולא הוכחה.
- מעבר לכך נעיר שהסכום הנתבע ברכיב זה נתבע כאמון, ללא הפניה לתלושי השכר ואין זו הדרך המשפטית הנכונה להוכחת תביעה בנושא פנסיוני.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 29316-05-11

19. סוף דבר – התביעה נדחית.
 1
 2
 3 התובעת תשא בהוצאות הנתבעת בסך 1,500 ₪ ובשכ"ט עו"ד הנתבעת, הכולל מע"מ
 4 כחוק, בסך 7,500 ₪. אם סכומים אלה לא ישולמו תוך 30 ימים, הם ישאו הפרשי
 5 הצמדה וריבית כחוק עד התשלום בפועל.
 6
 7
 8
 9

10 ניתן היום, כ"ה תשרי תשע"ה, (19 אוקטובר 2014), בהעדר הצדדים.

יצחק גליק, נציג ציבור (מ)

דגית ויסמן, שופטת

מוחמד מנסור, נציג ציבור
(עובדים)

11